

Den saaledes fremsatte Afvisningspaaastand blev derefter sat under Afstemning, men for-
kastet med 22 Stemmer mod 11, hvorpaa
Discussionen over Endringsforslaget fortsattes.

Krabbe: Da jeg stillede det af flere
ærede Landsthingsmænd igjen optagne Forslag,
at summa appellabilis for de ved Politiret-
terne paadømte Sager maatte ophæves, var
det under den Forudsætning, at mit principale
Forslag, at den Bestemmelse, hvorved det til-
lodes Sagførerne at møde i Politiretterne,
ikke bifaldtes; men efter Resultatet af Afstem-
ningen over dette Forslag, kan jeg nu ikke
stemme for det forstnævnte Endringsforslag,
deels fordi jeg finder, at der er vigtige for-
melle Grunde, der tale imod det, og deels fordi
det virkelig kan være til Ulempe for Parterne,
navnlige for de Fattige. Desuden er der hen-
viist en saa stor Mængde af smaa Sager til
Politiretterne, at det, naar de bleve appelle-
rede, vilde give Anledning til overordentlig
megen Bidtløstighed. Saadanne Sager maatte
da behandles paa en ganske anden Maade og
afgjøres ved Resolution, saaledes som Tilfæl-
det er her i Kjøbenhavn med den Slags Po-
littisager. Naar Parterne berettiges til at
møde ved Retten ved en Sagfører, til hvem de
med Tillid og uden Forbehold kunne meddele
alle de Oplysninger, som kunne tjene til deres
Sags Lary, hvilket det, ikke paa Grund af
Mangel paa Retfindighed hos Dommerne, men
paa Grund af hans uheldige Stilling til Sa-
gen og Parterne, under de nærværende For-
hold, er meget vanskeligt for ham, selv med
den bedste Villie, at formaae dem til, saa ville
de Grunde, der kunde tale for Ophævelse af
summa appellabilis, for en stor Deel være hæ-
vede, og jeg kan derfor efter min Overbeviis-
ning ikke tilraade, at der etableres nogen Und-
tagelse med Hensyn til Politisagerne fra de
almindelig gjældende Regler om Appel.

Voigt: Dersom jeg kunde troe, at det
stillede og nu under Behandling værende En-
dringsforslag i mindste Maade kunde bidrage
til at høde paa de Mangler, hvoraf Politi-
retsbehandlingerne nu tilbogs unægtelig efter
Processmaaden i Politisager maae lide, skulde
jeg uden Betænklighed stemme derfor; men det

er min fuldkomne Overbeviisning, at dette
Endringsforslag istedet for at tilveiebringe Ret
og Billighed i Almindelighed tværtimod vil be-
fordre Forurettelser in specio for den fattige
Part. Uagtet dette paa det Udførligste er ble-
vet drøftet fra flere Sider, skal jeg tillade mig
nærmere at udvikle det. Det er naturligt en
stor Ulempe for den fattige Part i Alminde-
lighed, at blive nødt til at lade Sagen komme
for Overretten, naar han ikke er istand til at
lade møde der ved en Sagfører. Men Appell-
len medfører i Særdeleshed en særegen Byrde,
som ikke nøiere er bleven udviklet, og derfor
skal jeg tillade mig at udhæve den med nogle
faa Ord. Det er nemlig en meget lang Tid,
i hvilken den Fattige i mange Tilfælde vil,
naar Sagen appelleres, komme til at savne sin
Ret. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom
paa, at saaledes som Processforholdene nu ere,
vil Underrettsdommen kunne ereqveres efter Ud-
løbet af 3 Solemarker. Skal derimod den
Fattige være nødt til at følge sin Modpart til
Overretten, vil han for det første maatte bie i
4 Uger, indtil fatalia appellationis ere ud-
løbne, han vil desuden ikke alene komme til
at vente den lange Tid, medens Sagen er for
Overretten, men hvad der for mig er det vig-
tigste, han vil endnu komme til at bie i 8
Uger indtil Landsoverrettens Døm kan ereqve-
res, og i mange Tilfælde vil den Fattige, der
nødvendig kan behøve, det, der er Sagens
Gjenstand, til sin Families Underholdning, kom-
me til at friste den haarde Skjæbne, at
maatte i lang Tid savne det Allernødvendigste,
og lettelig kan der henløbe 1/2 Aar, inden han
kan komme til at nyde sin Ret. Det er der-
for min Mening, at vi her i den uformuende
og nødlidende Glasfes Lary maa modarbejde
dette Forslag; jeg troer, at det ærede Thing
kan gjøre det med saameget større Rolighed,
som Forslaget, som ovenberørt, ikke i mindste
Maade bidrager til at sikke Retspleien. Over-
retten maa dømme efter Sagens Acter, saale-
des som den er behandlet i første Instants, og
jeg seer ikke, at der i Almindelighed ved Over-
retten vil udbringes et andet Resultat end
Underrettens Døm i Sagen medfører. Det
vil vistnok være Dømmen selv, som man i Al-
mindelighed mindst vil komme til at klage over,